

Јеврејима посланица светог апостола Павла

Христос је Божији Син и виши од анђела.

¹ Бог који је некада много пута и различитим начином говорио очевима преко пророка, говори и нама у последак дана ових преко сина,

² ког постави наследника свему, кроз ког и свет створи.

³ Који будући сјајност славе и обличје бића Његовог, и носећи све у речи силе своје, учинивши собом очишћење греха наших, седе с десне стране престола величине на висини,

⁴ и толико бољи поста од анђела колико преславније име од њихова доби.

⁵ Јер коме од анђела рече кад:

Син мој ти си,
ја те данас родих?

И опет:

Ја ћу Му бити Отац,
и Он ће ми бити Син.

⁶ И опет уводећи Првороднога у свет говори:

и да Му се поклоне сви анђели Божији.

⁷ Тако и анђелима говори:

Који чини анђеле своје духове,

и слуге своје пламен огњени.

⁸ А сину:

Престо је Твој, Боже, ва век века;
палица је правде палица царства Твог.

⁹ Омилела Ти је правда,
и омрзао си на безакоње:
тога ради помаза Те, Боже, Бог Твој уљем радости
већма од другова Твојих.

¹⁰ И опет:

Ти си, Господе, у почетку основао земљу,
и небеса су дела руку Твојих:

¹¹ Она ће проћи, а Ти остајеш:
и сва ће остарети као хаљина,

¹² И савићеш их као хаљину,
и измениће се:
а Ти си Онај исти,
и Твојих година неће нестати.

¹³ А коме од анђела рече кад:

Седи мени с десне стране
док положим непријатеље Твоје подножје
ногама Твојим?

¹⁴ Нису ли сви службени духови који су послани
на службу онима који ће наследити спасење?

2

*Дужни смо да Христову реч слушамо.
Христов пут води слави кроз страдање.*

¹ Тога ради ваља нам већма пазити на речи које слушамо, да како не отпаднемо.

² Јер ако је оно што је говорено преко анђела утврђено, и сваки преступак и оглушак праведну плату примио:

³ Како ћемо побећи на маривши за толико спасење? Које поче Господ проповедати, и они који су чули потврдише међу нама,

⁴ кад и Бог посведочи и знацима и чудесима и различитим силама, и Духа Светог раздељивањем по својој вољи.

⁵ Јер Бог не покори анђелима васиони свет, који иде и о коме говоримо.

⁶ Али неко посведочи негде говорећи:

Шта је човек да га се опоменеш,
или син човечији да га обиђеш?

⁷ Умалио си га малим нечим од анђела,
славом и части венчао си га,
и поставио си га над делима руку својих:

⁸ Све си покорио под ноге Његове.

А кад Му покори све, ништа не остави Њему непокорено; али сад још не видимо да Му је све покорено.

⁹ А умањеног малим чим од анђела видимо Исуса, који је за смрт што поднесе венчан славом и части, да би по благодати Божијој за све окусио смрт.

¹⁰ Јер приликоваше Њему за ког је све и кроз ког је све, који доведе многе синове у славу, да доврши Поглавара спасења њиховог страдањем.

¹¹ Јер и Онај који освећује, и они који се освећују, сви су од Једног; заради тог узрока не стиди се назвати их браћом

¹² говорећи:

Објавићу име Твоје браћи својој,
и посред цркве запеваћу Те.

¹³ И опет:

Ја ћу се у Њега уздати.

И опет:

Ево ја и деца моја коју ми је дао Бог.

¹⁴ Будући, пак, да деца имају тело и крв, тако и Он узео део у томе, да смрћу сатре оног који има државу смрти, то јест ђавола;

¹⁵ и да избави оне који год од страха смрти у свему животу бише робови.

¹⁶ Јер се заиста не примају анђели, него се прима семе Авраамово.

¹⁷ Зато беше дужан у свему да буде као браћа, да буде милостив и веран поглавар свештенички пред Богом, да очисти грехе народне.

¹⁸ Јер у чему пострада и искушан би у ономе може помоћи и онима који се искушавају.

3

*Христос је виши од Мојсија, зато
отпадништво од Њега заслужује већу казну.*

¹ Зато, браћо света, заједничари звања небеског, познајте посланика и владику, ког ми признајемо, Исуса Христа,

² који је веран Ономе који га створи, као и Мојсије у свему дому његовом.

³ Јер Овај поста толико достојан веће части од Мојсија, колико већу од дома част има онај који га је начинио.

⁴ Јер сваки дом треба неко да начини; а ко је све створио оно је Бог.

⁵ И Мојсије дакле беше веран у свему дому његовом, као слуга, за сведочанство оног што је требало да се говори.

⁶ Али је Христос као син у дому свом: ког смо дом ми, ако слободу и славу наде до краја тврдо одржимо.

⁷ Зато, као што говори Дух Свети:

Данас ако глас Његов чујете,

⁸ Не будите дрвенастих срца,
као кад се прогневисте у дане напасти у
пустињи,

⁹ Где ме искушаше очеви ваши,
искушаше ме, и гледаше дела моја четрдесет
година.

¹⁰ Тога ради расрдих се на тај род,
и рекох:

Једнако се мету у срцима,
али они не познаше путеве моје;

¹¹ Зато се заклех у гневу свом
да неће ући у покој мој.

¹² Гледајте, браћо, да не буде кад у коме од вас
зло срце неверства да одступи од Бога Живога;

¹³ него се утешавајте сваки дан, докле се данас говори, да који од вас не одрвени од преваре греховне;

¹⁴ јер постадосмо заједничари Христу, само ако како смо почели у Њему бити до краја тврдо одржимо;

¹⁵ докле се говори:

Данас, ако глас Његов чујете,
не будите дрвенастих срца,
као кад се прогневисте.

¹⁶ Јер неки чувши прогневише се, али не сви који изиђоше из Мисира с Мојсијем.

¹⁷ А на које мрзи четрдесет година? Није ли на оне који сагрешише, који оставише кости у пустињи?

¹⁸ А којима се закле да неће ући у покој Његов, него онима који не хтеше да верују?

¹⁹ И видимо да не могоше ући за неверство.

4

Остављено је још почивање народу Божијем уз помоћ Христову.

¹ Да се бојимо, дакле, да како док је још остављено обећање да се улази у покој Његов, не закасни који од вас.

² Јер је нама објављено као и онима; али онима не помаже чувена реч, јер не вероваше они који чуше.

³ Јер ми који веровасмо улазимо у покој, као што рече:

Зато се заклех у гневу свом

да неће ући у покој мој,

ако су дела и била готова од постања света.

⁴ Јер негде рече за седми дан овако: и почину Бог у дан седми од свих дела својих.

⁵ И на овом месту опет:

Неће ући у покој мој.

⁶ Будући, пак, да неки имају да уђу у њега, и они којима је најпре јављено не уђоше за непослушање;

⁷ опет одреди један дан, данас, говорећи у Давиду по толиком времену, као што се пре каза:

Данас ако глас Његов чујете,
не будите дрвенастих срца.

⁸ Јер да је Исус оне довео у покој, не би за други дан говорио потом.

⁹ Дакле је остављено још почивање народу Божијем.

¹⁰ Јер који уђе у покој Његов, и он почива од дела својих, као и Бог од својих.

¹¹ Да се постарамо, дакле, ући у тај покој, да не упадне ко у ону исту гатку неверства.

¹² Јер је жива реч Божија, и јака, и оштрија од сваког мача оштрог с обе стране, и пролази тја до растављања и душе и духа, и зглавака и мозга, и суди мислима и помислима срца.

¹³ И нема твари непознате пред Њиме, него је све голо и откривено пред очима Оног коме говоримо.

¹⁴ Имајући, дакле, великог Поглавару свештеничког, који је прошао небеса, Исуса сина Божијег, да се држимо признања.

¹⁵ Јер немамо Поглавару свештеничког који не може пострадати с нашим слабостима, него који је у свачему искушан као и ми, осим греха.

¹⁶ Да приступимо, дакле, слободно к престолу благодати, да примимо милост и нађемо благодат за време кад нам затреба помоћ.

5

Христос је прави Поглавар свештенички, виши од Арона.

¹ Јер сваки поглавар свештенички који се из људи узима, за људе се поставља на службу к Богу, да приноси даре и жртве за грехе,

² који може пострадати с онима који не знају и залазе; јер је и он под слабошћу.

³ И зато је дужан како за народне тако и за своје грехе приносити.

⁴ И нико сам себи не даје части, него који је позван од Бога, као и Арон.

⁵ Тако и Христос не прослави сам себе да буде поглавар свештенички, него Онај који Му рече:

Ти си мој син,
ја Те данас родих.

⁶ Као што и на другом месту говори:

Ти си свештеник вавек
по реду Мелхиседековом.

⁷ Он у дане тела свог мољења и молитве к Ономе који Га може избавити од смрти с виком великом и са сузама приношаше, и би утешен по својој побожности.

⁸ Иако и беше Син Божји, али од оног што пострада научи се послушању.

⁹ И свршивши све, постаде свима који Га послушаше узрок спасења вечног.

¹⁰ И би наречен од Бога поглавар свештенички по реду Мелхиседековом.

¹¹ За ког бисмо вам имали много говорити што је тешко исказати; јер сте постали слаби на слушању.

¹² Јер ви који би ваљало да сте учитељи по годинама, опет потребујете да учите које су прва слова речи Божије; и постадосте да требате млека, а не јаке хране.

¹³ Јер који се год храни млеком, не разуме речи правде, јер је дете.

¹⁴ А савршених је тврда храна, који имају осећања дугим учењем обучена за разликовање и добра и зла.

6

Треба се чувати отпадништва од вере и бити постојан и уздати се у обрицање.

¹ Зато да оставимо почетак Христове науке и да се дамо на савршенство: да не постављамо опет темеља покајања од мртвих дела, и вере у Бога,

² науке крштења, и стављања руку, и васкрсења мртвих, и суда вечног.

³ И ово ћемо учинити ако Бог допусти.

⁴ Јер није могуће оне који су једном просветљени, окусили дар небески, постали заједничари Духа Светог,

⁵ и окусили добру реч Божју, и силу оног света, и отпали,

⁶ опет обновити на покајање, јер сами себи наново распињу и руже сина Божијег.

⁷ Јер земља која пије дажд што често на њу пада, и која рађа поврће добро онима који је раде, прима благослов од Бога;

⁸ а која износи трње и чичак, непотребна је и клетве близу, која се најпоследје сажеже.

⁹ Али од вас, љубазни, надамо се бољем и шта се држи спасења, ако и говоримо тако.

¹⁰ Јер Бог није неправедан да заборави дело ваше и труд љубави коју показасте у име Његово, послуживши светима и служећи.

¹¹ Али желимо да сваки од вас покаже то исто старање да се нада одржи тврдо до самог краја;

¹² да не будете лениви, него да се угледате на оне који вером и трпљењем добијају обећања.

¹³ Јер кад Бог Авраму обећа, не имајући ничим већим да се закуне, закле се собом,

¹⁴ говорећи: Заиста благосиљајући благословићу те, и умножавајући умножићу те.

¹⁵ И тако трпећи дуго, доби обећање.

¹⁶ Јер се људи већим куну, и свакој њиховој свађи свршетак је заклетва за потврђење.

¹⁷ Зато и Бог кад хтеде наследницима обећања обилније да покаже тврђу завета свог, учини посредника клетву:

¹⁸ Да би у двома непоколебљивим стварима, у којима Богу није могуће слагати, имали јаку утеху

ми који смо прибегли да се ухватимо за наду која нам је дана,

¹⁹ који имамо као тврд и поуздан ленгер душе, који улази и за најдаље завесе,

²⁰ где Исус уђе напред за нас, поставши поглавар свештенички до века по реду Мелхиседековом.

7

Христос свештеник као Мелхиседек, већи од свештеника синова Левијевих.

¹ Јер овај Мелхиседек беше цар салимски, свештеник Бога Највишег, који сrete Авраама кад се враћаше с боја царева, и благослови га;

² коме и Авраам даде десетак од свега. Прво дакле значи цар правде, потом и цар салимски, то јест цар мира:

³ Без оца, без матере, без рода, не имајући ни почетка данима, ни свршетка животу, а испоређен са сином Божијим, и остаје свештеник до века.

⁴ Али погледајте колики је овај коме је и Авраам патријарх дао десетак од плена.

⁵ Истина, и они од синова Левијевих који примише свештенство, имају заповест да узимају по закону десетак од народа, то јест од браће своје, ако су и изишли из бедара Аврамових.

⁶ Али онај који се не броји од њиховог рода, узе десетак од Авраама, и благослови оног који има обећање.

⁷ Али без сваког изговора мање благослови веће.

⁸ И тако овде узимају десетак људи који умиру, а онамо Онај за ког се посведочи да живи.

⁹ И, да овако кажем, Левије који узео десетак, дао је десетак кроз Авраама:

¹⁰ Јер беше још у бедрима очевим кад га срене Мелхиседек.

¹¹ Ако је, дакле, савршенство постало кроз левитско свештенство (јер је народ под њим закон примио), каква је још потреба била говорити да ће други свештеник постати по реду Мелхиседековом, а не по реду Ароновом?

¹² Јер, кад се промени свештенство, мора се и закон променити.

¹³ Јер за кога се ово говори Он је од другог колена, од ког нико не приступи к олтару.

¹⁴ Јер је познато да Господ наш од колена Јудина изађе, за које колено Мојсије не говори ништа о свештенству.

¹⁵ И још је више познато да ће по реду Мелхиседековом други свештеник постати,

¹⁶ који није постао по закону телесне заповести него по сили живота вечног.

¹⁷ Јер сведочи:

Ти си свештеник вавек
по реду Мелхиседековом.

¹⁸ Тако се укида пређашња заповест, што би слаба и залудна.

¹⁹ Јер закон није ништа савршио; а постави бољу наду, кроз коју се приближујемо к Богу.

²⁰ И још не без заклетве:

²¹ Јер они без заклетве посташе свештеници; а Овај са заклетвом кроз Оног који Му говори:

Закле се Господ и неће се раскајати:

Ти си свештеник вавек
по реду Мелхиседековом.

²² Толико бољег завета поста Исус јамац.

²³ И они многи бише свештеници, јер им смрт не даде да остану.

²⁴ А Овај, будући да остаје вавек, има вечно свештенство.

²⁵ Зато и може вавек спасти оне који кроза Њ долазе к Богу, кад свагда живи да се може молити за њих.

²⁶ Јер такав нама требаше поглавар свештенички: свет, безазлен, чист, одвојен од грешника, и који је био више небеса;

²⁷ коме није потребно сваки дан, као свештеницима, најпре за своје грехе жртве приносити, а потом за народне, јер Он ово учини једном, кад себе принесе.

²⁸ Јер закон поставља људе за свештенике који имају слабост; а реч заклетве које је речена по закону, постави сина вавек савршена.

8

Светост и служба новозаветног Поглавара виша је него старозаветног.

¹ А ово је глава од тога што говоримо: имамо таквог Поглавара свештеничког који седи с десне стране престола Величине на небесима;

² који је слуга светињама и истинитој скинији, коју начини Господ, а не човек.

³ Јер се сваки поглавар свештенички поставља да приноси даре и жртве; зато ваља да и Овај шта има што ће принети.

⁴ Јер да је на земљи, не би био свештеник, кад имају свештеници који приносе даре по закону,

⁵ који служе обличју и сену небеских ствари, као што би речено Мојсију кад хтеде скинију да начини: Гледај, рече, да начиниш све по прилици која ти је показана на гори.

⁶ А сад доби бољу службу, као што је и посредник бољег завета, који се на бољим обећањима утврди.

⁷ Јер да је онај први без мане био, не би се другом тражило места.

⁸ Јер кудећи их говори:

Ево дани иду, говори Господ,
и начинићу с домом Израилљевим и с домом
Јудиним нов завет;

⁹ Не по завету који начиних с очевима њиховим
у онај дан кад их узех за руку да их изведем
из земље мисирске;

јер они не осташе у завету мом,
и ја не марих за њих,
говори Господ.

¹⁰ Јер је ово завет који ћу начинити с домом
Израилљевим после оних дана,
говори Господ:

даћу законе своје у мисли њихове,
и на срцима њиховим написаћу их,
и бићу им Бог,
и они ће бити мени народ.

¹¹ И ниједан неће учити свог ближњег,
и ниједан брата свог,
говорећи: Познај Господа;
јер ће ме сви познати
од малог до великог међу њима.

¹² Јер ћу бити милостив неправдама њиховим,
и грехе њихове и безакоња њихова нећу више
спомињати.

13 А кад вели: нов завет, први начини ветхим; а шта је ветхо и остарело, близу је краја.

9

Скинија и жртва Старог завета несавршена је; Христова жртва је потпуно довољна за помирење.

¹ Тако и први завет имаше правду богомољства и светињу земаљску.

² Јер скинија беше начињена прва, у којој беше свећњак и трпеза и постављени хлебови, што се зове светиња.

³ А за другим завесом беше скинија, која се зове светиња над светињама,

⁴ која имаше златну кадионицу, и ковчег завета окован свуда златом, у коме беше златан суд с маном, и палица Аронова, која се беше омладила, и плоче завета.

⁵ А више њега беху херувими славе, који осењаваху олтар; о чему се не може сад говорити редом.

⁶ А кад ово беше тако уређено, улажаху свештеници свагда у прву скинију и савршиваху службу Божију.

⁷ А у другу улажаше једном у години сам поглавар свештенички, не без крви, коју приноси за себе и за народна незнања.

⁸ Овим показиваше Дух Свети да се још није отворио пут светих, докле прва скинија стоји;

⁹ која остаде прилика за садашње време, у које се приносе дари и жртве, и не могу да се сврше по савести оног који служи.

¹⁰ Осим у јелима и пићима, и различном умивању и правдању тела, које је постављено до времена поправљења.

¹¹ Али дошавши Христос, поглавар свештенички добара која ће доћи, кроз бољу и савршенију скинију, која није руком грађена, то јест, није овог створења,

¹² ни с крвљу јарчијом, нити телећом, него кроз своју крв уђе једном у светињу, и нађе вечни откуп.

¹³ Јер ако крв јунчија и јарчија, и пепео јуничин, покропивши њом опогањене, освећује на телесну чистоту;

¹⁴ а камоли неће крв Христа, који Духом Светим себе принесе без кривице Богу, очистити савест нашу од мртвих дела, да служимо Богу Живом и Истинитом?

¹⁵ И зато је новом завету посредник, да кроз смрт, која би за откуп од преступака у првом завету, обећање вечног наследства приме звани.

¹⁶ Јер где је завет ваља да буде и смрт оног који чини завет.

¹⁷ Јер је завет по смрти потврђен: будући да нема никакве силе док је жив онај који га је начинио.

¹⁸ Јер ни први није утврђен без крви.

¹⁹ Јер кад Мојсије изговори све заповести по закону свом народу, онда узе крви јарчије и телеће, с водом и вуном црвеном и исопом, те покропи и књигу и сав народ.

²⁰ Говорећи: Ово је крв завета који Бог начини с вама.

²¹ А тако и скинију и све судове службене покропи крвљу.

²² И готово све се крвљу чисти по закону, и без проливања крви не бива опроштење.

²³ Тако је требало да се обличја небеских овима чисте, а сама небеска бољим жртвама од ових.

²⁴ Јер Христос не уђе у рукотворену светињу, која је прилика праве, него у само небо, да се покаже сад пред лицем Божијим за нас;

²⁵ нити да много пута приноси себе, као што поглавар свештенички улази у светињу сваке године с крвљу туђом:

²⁶ Иначе би Он морао много пута страдати од постања света; а сад једном на свршетку века јави се да својом жртвом сатре грех.

²⁷ И као што је људима одређено једном умрети, а потом суд:

²⁸ Тако се и Христос једном принесе, да узме многих грехе; а другом ће се јавити без греха на спасење онима који Га чекају.

10

Сила Христове жртве. Слава Новог завета опомиње да останемо у вери и признању.

¹ Јер закон имајући сен добара која ће доћи, а не само обличје ствари, не може никада савршити оне који приступају сваке године и приносе оне исте жртве.

² Иначе би се престале приносити се, кад они који служе не би више имали никакве савести за грехе, кад се једном очисте;

³ него се њима сваке године чини спомен за грехе.

⁴ Јер крв јунчија и јарчија не може узети грехе.

⁵ Зато, улазећи у свет говори:

Жртава и дарова ниси хтео,
али си ми тело приправио.

⁶ Жртве и прилози за грех
нису Ти били угодни.

⁷ Тада рекох: Ево дођох,
у почетку књиге писано је за мене,
да учиним вољу Твоју, Боже.

⁸ И више казавши: Прилога и приноса и жртава,
и жртава за грехе ниси хтео, нити су Ти били
угодни, што се по закону приносе;

⁹ тада рече: Ево дођох да учиним вољу Твоју,
Боже. Укида прво да постави друго.

¹⁰ По којој смо вољи ми освећени приносом тела
Исуса Христа једном.

¹¹ И сваки свештеник стоји сваки дан служећи и
једне жртве много пута приносећи које никад не
могу узети грехе.

¹² А Он принесавши једину жртву за грехе седи
свагда с десне стране Богу.

¹³ Чекајући даље док се положи непријатељи
Његови подножје ногама Његовим.

¹⁴ Јер једним приносом савршио је вавек оне
који бивају освећени.

¹⁵ А сведочи нам и Дух Свети; јер као што је
напред казано:

¹⁶ Ово је завет који ћу начинити с њима после оних
дана,
говори Господ:

Даћу законе своје у срца њихова,
и у мислима њиховим написаћу их;

¹⁷ И

грехе њихове и безакоња њихова нећу више
спомињати.

¹⁸ А где је опроштење ових онде више нема прилога за грехе.

¹⁹ Имајући, дакле, слободу, браћо, улазити у светињу крвљу Исуса Христа, путем новим и живим.

²⁰ Који нам је обновио заветом, то јест телом својим,

²¹ и свештеника великог над домом Божијим:

²² Да приступамо с истиним срцем у пуној вери, очишћени у срцима од зле савести, и умивени по телу водом чистом;

²³ да се држимо тврдо признања наде: јер је веран онај који је обећао;

²⁴ и да разумевамо један другог у подбуњивању к љубави и добрим делима,

²⁵ не остављајући скупштину своју, као што неки имају обичај, него један другог саветујући, толико већма колико видите да се приближује дан судни.

²⁶ Јер кад ми грешимо намерно, пошто смо примили познање истине, нема више жртве за грехе;

²⁷ него страшно чекање суда, и ревност огња који ће да поједе оне који се супроте.

²⁸ Ко преступи закон Мојсијев, без милости умире код два или три сведока.

²⁹ Колико мислите да ће горе муке заслужити онај који сина Божијег погази, и крв завета којом се освети за погану уздржи, и Духа благодати наружи?

³⁰ Јер знамо Оног који рече: Моја је освета, ја ћу вратити, говори Господ; и опет: Господ ће судити народу свом.

³¹ Страшно је упасти у руке Бога Живога.

³² Опоминьте се, пак, првих дана својих, у које се просветлисте и многу борбу страдања поднесосте,

³³ које поставши гледање са срамота и невоља, а које поставши другови онима који живе тако.

³⁴ Јер се на окове моје сажалисте, и дадосте с радошћу да се разграби ваше имање, знајући да имате себи имање боље и непропадљиво на небесима.

³⁵ Не одбацујте, дакле, слободу своју, која има велику плату.

³⁶ Јер вам је трпљење од потребе да вољу Божију савршивши примите обећање.

³⁷ Јер још мало, врло мало,
па ће доћи Онај који треба да дође
и неће одоцнити.

³⁸ А праведник живеће од вере;
ако ли одступи
неће бити по вољи моје душе.

³⁹ А ми, браћо, нисмо од оних који одступају на погибао, него од оних који верују да спасу душе.

11

Вера и њена сила. Примери верских јунака из Старог завета.

¹ Вера је, пак, тврдо чекање оног чему се надамо, и доказивање оног што не видимо.

² Јер у њој стари добише сведочанство.

³ Вером познајемо да је свет речју Божјом свршен, да је све што видимо из ништа постало.

⁴ Вером принесе Авељ Богу већу жртву него Каин, кроз коју доби сведочанство да је праведник,

кад Бог посведочи за даре његове; и кроз њу он мртав још говори.

⁵ Вером би Енох пренесен да не види смрт; и не нађе се, јер га Бог премести, јер пре него га премести, доби сведочанство да угоди Богу.

⁶ А без вере није могуће угодити Богу; јер онај који хоће да дође к Богу, ваља да верује да има Бог и да плаћа онима који Га траже.

⁷ Вером Ноје примивши заповест и побојавши се оног што још не виде, начини ковчег за спасење дома свог, којим осуди сав свет, и поста наследник правде по вери.

⁸ Вером послуша Авраам кад би позван да изиђе у земљу коју хтеде да прими у наследство, и изиђе не знајући куда иде.

⁹ Вером дође Авраам у земљу обећану, као у туђу, и у колибама живљаше с Исаком и с Јаковом, сунаследницима обећања тог.

¹⁰ Јер чекаше град који има темеље, коме је зидар и Творац Бог.

¹¹ Вером и сама Сара нероткиња прими силу да затрудни и роди преко времена старости; јер држаше за верног Оног који обећа.

¹² Зато се и родише од једног, још готово мртвог, као звезде небеске мноштвом, и као небројени песак покрај мора.

¹³ У вери помреше сви ови не примивши обећања, него га видевши издалека, и поклонивши му се, и признавши да су гости и дошљаци на земљи.

¹⁴ Јер који тако говоре показују да траже отачанство.

¹⁵ И да би се они опоменули оног из ког изиђоше, имали би време да се врате.

16 Али сад боље желе, то јест небеско. Зато се Бог не стиђи њих назвати се Бог њихов; јер им приправи град.

17 Вером приведе Авраам Исака кад би кушан, и јединороднога приношаше, пошто беше примио обећање,

18 у коме беше казано: У Исаку назваће ти се семе;

19 помисливши да је Бог кадар и из мртвих васкрснути; зато га и узе за прилику.

20 Вером благослови Исак Јакова и Исава у стварима које ће доћи.

21 Вером благослови Јаков умирући сваког сина Јосифовог, и поклони се врху палице његове.

22 Вером се опомиња Јосиф умирући изласка синова Израилјевих, и заповеда за кости своје.

23 Вером Мојсија, пошто се роди, крише три месеца родитељи његови, јер видеше красно дете, и побојаше се заповести царева.

24 Вером Мојсије, кад би велики, не хтеде да се назива син кћери Фараонове;

25 и воље страдати с народом Божијим, неголи имати земаљску сладост греха:

26 Државши срамоту Христову за веће богатство од свега блага мисирског; јер гледаше на плату.

27 Вером остави Мисир, не побојавши се љутине царева; јер се држаше Оног који се не види, као да Га виђаше.

28 Вером учини пасху и пролив крви, да се онај који губљаше прворођене не дотакне до њих.

29 Вером пређоше Црвено Море као по сувој земљи; које и Мисирци окушавши потопише се.

30 Вером падоше зидови јерихонски, кад се обилази око њих седам дана.

³¹ Вером Раав курва не погибе с неверницима, примивши уходе с миром, и изведавши их другим путем.

³² И шта ћу још да кажем? Јер ми не би достало времена кад бих стао приповедати о Гедеону, и о Вараку и Самсону и Јефтају, о Давиду и Самуилу, и о другим пророцима,

³³ који вером победише царства, учинише правду, добише обећања, затворише уста лавовима,

³⁴ угасише силу огњену, побегоше од оштрица мача, ојачаше од немоћи, посташе јаки у биткама, растераше војске туђе;

³⁵ жене примише своје мртве из васкрсења; а други бише побијени, не примивши избављење, да добију боље васкрсење;

³⁶ а други ругање и бој поднесоше, па још и окове и тамнице;

³⁷ камењем побијени бише, претрвени бише, искушани бише, од мача помреше; идоше у кожусима и у козјим кожама, у сиротињи, у невољи, у срамоти;

³⁸ којих не беше достојан свет, по пустињама потуцаше се, и по горама и по пећинама и по рупама земаљским.

³⁹ И ови сви добивши сведочанство вером не примише обећања;

⁴⁰ јер Бог нешто боље за нас одреди, да не приме без нас савршенства.

12

Трпети гледајући у Исуса. Бити блажен у Господу гледајући на небески Јерусалим.

¹ Зато, дакле, и ми имајући око себе толику гомилу сведока, да одбацимо свако бремене и грех који је за нас прионуо, и с трпљењем да трчимо у битку која нам је одређена,

² гледајући на Начелника вере и Свршитеља Исуса, који место одређене себи радости претрпе крст, не марећи за срамоту, и седе с десне стране престола Божијег.

³ Помислите, дакле, на Оног који је такво противљење против себе од грешника поднео, да не ослабе душе ваше и да вам не дотужи.

⁴ Јер још до крви не дођосте борећи се против греха,

⁵ и заборависте утеху коју вам говори, као синовима:

Сине мој! Не пуштај у немар карања Господња,
нити губи воље кад те Он покара;

⁶ Јер кога љуби Господ оног и кара;
а бије сваког сина ког прима.

⁷ Ако трпите карање, као синовима показује вам се Бог: јер који је син ког отац не кара?

⁸ Ако ли сте без карања, у коме сви део добише, дакле сте копилад, а не синови.

⁹ Ако су нам дакле телесни очеви наши карачи, и бојимо их се, како да не слушамо Оца духова, да живимо?

¹⁰ Јер они за мало дана, како им угодно беше, караху нас; а Овај на корист, да добијемо део од Његове светиње.

¹¹ Јер свако карање кад бива не чини се да је радост, него жалост; али после даће миран род правде онима који су научени њиме.

12 Зато ослабљене руке и ослабљена колена исправите,

13 и стазе поравните ногама својим, да не сврне шта је хромо, него још да се исцели.

14 Мир имајте и светињу са свима; без овог нико неће видети Господа.

15 Гледајте да ко не остане без благодати Божије: да не узрасте какав корен горчине, и не учини пакост, и тим да се многи не опогане.

16 Да не буде ко курвар или опогањен, као Исав, који је за једно јело дао првородство своје.

17 Јер знате да је и потом, кад хтеде да прими благослов, одбачен; јер покајање не нађе места, ако га и са сузама тражаше.

18 Јер не приступисте ка гори која се може опипати, и огњу разгорелом, облаку, и помрчини и олуји,

19 и трубном гласу, и гласу речи, ког се одрекоше они који чуше, да не чују више речи;

20 јер не могаху да поднесу оно што се заповедаше: Ако се и звер дотакне до горе, биће камењем убијена.

21 И тако страшно беше оно што се виде да Мојсије рече: Уплашио сам се и дрхћем.

22 Него, приступисте к сионској гори, и ка граду Бога Живога, Јерусалиму небеском, и многим хиљадама анђела,

23 к сабору и цркви првородних који су написани на небесима, и Богу, судији свих, и духовима савршених праведника,

24 и к Исусу, Посреднику завета новог, и крви кропљења, која боље говори неголи Авељева.

25 Али гледајте да се не одрекнете Оног који

говори; јер кад они не утекоше који се одрекоше оног који пророковаше на земљи, а камоли ми који се одричемо небеског,

²⁶ ког глас потресе онда земљу, а сад обећа говорећи; још једном ја ћу потрести не само земљу него и небо.

²⁷ А што вели: још једном, показује да ће се укинути оно што се помиче, као створено, да остане оно што се не помиче.

²⁸ Зато, примајући царство непоколебано, да имамо благодат којом служимо за угодност Богу, с поштовањем и са страхом.

²⁹ Јер је Бог наш огањ који спаљује.

13

О љубави. Треба се чувати разврата и среброљубља и опомињати се добрих учитеља и угледати се на њих. Завршне опомене и поздрави.

¹ Љубав братинска да остане међу вама.

² Гостољубивости не заборављајте; јер неки не знајући из гостољубивости примише анђеле на конак.

³ Опомињите се сужња као да сте с њима свезани, оних којима се неправда чини као да сте и сами у телу.

⁴ Женидбу да држе сви у части, и постеља женидбена да буде чиста; а курварима и прељубочинцима судиће Бог.

⁵ Не будите среброљупци; будите задовољни оним што имате. Јер Он рече: Нећу те оставити, нити ћу од тебе одступити;

⁶ тако да смемо говорити:

Господ је мој помоћник,

и нећу се бојати;
шта ће ми учинити човек?

⁷ Опомињите се својих учитеља који вам казиваше реч Божију; гледајте на свршетак њиховог живљења, и угледајте се на веру њихову.

⁸ Исус Христос јуче је и данас онај исти и вавек.

⁹ У науке туђе и различне не пристајте; јер је добро благодаћу утврђивати срца, а не јелима, од којих не имаше користи они који живљаше у њима.

¹⁰ Имамо, пак, олтар од ког они не смеју јести који служе скинији.

¹¹ Јер којих животиња крв уноси поглавар свештенички у светињу за грехе, оних се телеса спаљују изван логора.

¹² Зато Исус, да освети народ крвљу својом, изван града пострада.

¹³ Зато дакле да излазимо к Њему изван логора, носећи Његову срамоту.

¹⁴ Јер овде немамо града који ће остати, него тражимо онај који ће доћи.

¹⁵ Кроз Њега, дакле, да свагда приносимо Богу жртву хвале, то јест плод усана које признају име Његово.

¹⁶ А добро чинити и давати милостињу не заборављајте; јер се таквим жртвама угађа Богу.

¹⁷ Слушајте учитеље своје и поковавајте им се, јер се они старају за душе ваше, као који ће дати одговор, да то с радошћу чине, а не уздишући; јер вам ово не помаже.

¹⁸ Молите се Богу за нас. Јер се надамо да имамо добру савест, старајући се у свему добро да живимо.

¹⁹ А одвише молим чините ово, да бих се пре вратио к вама.

²⁰ А Бог мира, који изведе из мртвих великог Пастира овцама, крвљу завета вечног, Господа нашег Исуса Христа,

²¹ да вас саврши у сваком делу добром, да учините вољу Његову, чинећи у вама шта је угодно пред Њиме, кроз Исуса Христа, коме слава ва век века. Амин.

²² Молим вас пак, браћо, примите реч поучења; јер укратко написах и послах вам.

²³ Знајте да је отишао наш брат Тимотије, с којим, ако скоро дође, видећу вас.

²⁴ Поздравите све учитеље своје и све свете. Поздрављају вас браћа која су из Талијанске.

²⁵ Благодат са свима вама. Амин.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8